

عنوان مقاله:

ظرفیت سنجی توسعه محله ای در فرایند توسعه پایدار شهری مطالعه موردی: محله کلکت هچی یا راستهک وچه شهر تبریز

محل انتشار:

مجله صفه، دوره 19، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مجتبی رفیعیان - دانشگاه تربیت مدرس

علی اکبر تقوایی - دانشگاه تربیت مدرس

حسن وحدانی - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

امروزه توجه به ظرفیتهای توسعه های درون مناطق شهری را به عنوان سیاست نوین و عمل یای در حوزه برنامه ریزی شهری پذیرفته اند. این توجه به ویژه با گسترش مفهوم توسعه پایدار شهری که در آن بهره گیری موثر و پایدار از ظرفیتهای توسعه ای رهاشده درون مناطق شهری (به صورت بافتهای ناکارآمد و موسوم به فرسوده) را توصیه میکند، اهمیت مضاعف پیدا کرده است. مقاله حاضر به طرح الگویی برای شناسایی ظرفیتهای توسعه محله ای و چگونگی سنجش سهم هریک از ظرفیتهای، برای دستیابی به توسعه پایدار شهری م یپردازد. در این مقاله پس از طرح کلیات و بیان الگوهای معاصر رایج در امر مداخله در محلات، به شناسایی ظرفیتهای توسعه ای موجود در محلات، رابطه الگوهای رفتاری باظرفیتهای قابل استفاده و بارگذاری مجدد آن پرداخته میشود. نتایج مطالعه نشان داد که در محله کلکت هچی (که از محلات قدیم تبریز است) امکان ظرفیت سازی سکونتی برای بالغ بر ۴۰ درصد افزایش جمعیت به نسبت وضع موجود، صرفا از طریق ظرفیت سازی در زیرساختهای موجود و فضاهای رهاشده در محله وجود دارد. این بدان معناست که از طریق بازیافت این فضای رها شده، میتوان سهم موثری از جمعیت متقاضی را در این محله اسکان داد. نتیجه این فرایند بهبود الگوی اسکان شهری و تقویت پایداری در نظام توسعه شهری خواهد شد.

کلمات کلیدی:

ظرفیت سنجی، برنامه ریزی توسعه محله ای، توسعه پایدار شهری، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304598>

